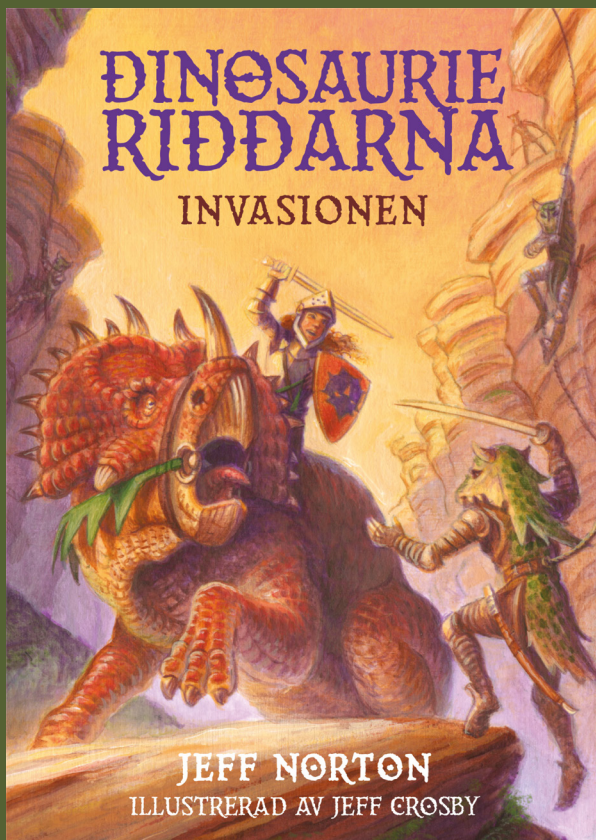

LÄSPROV UR DINOSAURIDDARNA INVASIONEN

DINOSAURIE RIDDARNA INVASIONEN

Översättning
Isabel Valencia

KARTA ÖVER PANTERRA

Vildhedaviken

Toppbergen

Mullrande
havet

- I Hardings riddarborg III Vildheda by V Vildheda arena VII Högländarnas by
II Stora ängen IV Vildheda bärfält VI Bärgrottorna

Galliard

Du ska snart
få träffa ...

Torin

Elsbeth

Iyla

Henry

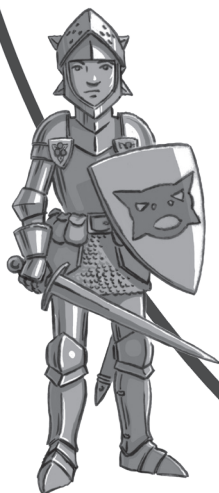
Galliard

Torin

Elspeth

Iyla

Henry

DINOSAURIE- RIDDARNA

VILDHEDAR

Lord Harding

Vildhedas
långvariga
härskare
och Henrys
beskyddare.

Lady Anwyn

Vildhedas
medhärskare och
en vis förespråkare
för fred.

HÖGLÄNDARE

William och Eileen

Cadens och Claras föräldrar,
bortrövade av prins Patticks armé.

Angus

Ellies, Cadens och
Claras morbror,
en stor och kraftig
karl.

Caden

Ellies modiga
kusin som
drömmer om
att bli
dinosaurie-
riddare.

Clara

Cadens
lillasyster, käck
och livlig.

BERGSBOR

Kung Rannick

Klok och rättvis,
men blind för sin son
Patticks ärelystnad.

Alice

Tidigare elev
i Patticks
riddarskola. Flydde
när han visade sitt
verkliga jag.

Glenn

En av
Patticks
vakter.

Prins Pattick

Den giriga
och fåfänga
prinsen av
Bergsrike.

Det var tidigt när Henry Fairchild satt upp på sin dinosaurie, och morgondimman låg fortfarande som ett tjockt täcke över Vildheda.

Hans trogna *Tyrannosaurus rex* var ivrig att galoppa, men Henry höll honom tillbaka med tyglarna. Dimman gjorde det svårt att se, och Henry ville

inte att Rex skulle råka springa in i något eller någon.

Han och Rex hade vakten och vakade över Vildheda. Hittills hade det varit en lugn morgon utan några problem i sikte för pojken och hans dinosaurie. Men Henry var en dinosaurieriddare – han bar sitt svärd på ryggen och var alltid redo för överraskningar.

De travade långsamt mot fälten, eller åtminstone så långsamt som en *Tyrannosaurus rex* kan. Dimman lättade när solen steg på himlen, och nu kunde Henry se hundratals vildhedar som jobbade flitigt med att ta in skörden.

”Det ser ut som en stor skörd”, sa Henry till Rex.

Vid den här tiden varje år vaknade Vildhedas invånare i gryningen för att

skörda vildhedabär. Bären var provinsens viktigaste gröda, för de växte bara i Vildhedas bördiga jord på Panterras västkust.

Skördemästaren måste ha blåst i sitt horn tidigt den morgonen och kallat byborna till fälten. Henry var uppvuxen i Vildheda, och så långt tillbaka han kunde minnas hade han plockat vildhedabär på skördedagen. Men det var inte människorna som åt bären, utan dinosaurierna. Vildhedabären var speciella, för de gjorde att vildhedarna kunde tämja och träna dinosaurier. De var faktiskt så dyrbara att Henry och de andra dinosaurieriddarna måste hålla noga utkik efter tjuvar den här viktiga dagen. Den årliga skörden var värd en *Brontosaurus* vikt i guld. Med en hel

skörd av mogna vildhedabär kunde
människorna och dinosaurierna leva
fredligt i ännu ett år, och Vildheda kunde
blomstra genom att sälja sin dyrbara
gröda till andra provinser i Panterra.

Henry visste att de bara hade ett dygn
på sig att ta in skörden. Till skillnad
från de flesta andra bär mognade alla
vildhedabär samtidigt, så det var viktigt
att plocka dem genast. Och efter skörden
måste bären förvaras i svala grottor uppe
bland kullarna i en månad innan de
kunde användas. Nyplockade bär gjorde
inte dinosaurierna tama, bara sömniga.

Vid den här tiden förra året hade
skördehornet väckt Henry när han
sov i stallet, och han hade sprungit
till fälten för att plocka så många
saftiga, lila bär han kunde hitta. Det

var otroligt hur mycket Henrys liv hade förändrats på bara ett år. Nu var han inte en enkel stallpojke längre, utan en stolt dinosaurieriddare som satt på en *Tyrannosaurus rex* och vaktade skörden.

När Henry var säker på att skörden var trygg vände han Rex och red tillbaka mot Hardings riddarborg där han bodde och tränade med de andra riddarna. Det var dags att ta reda på vad hans kamrater hade för sig.

Nu när sikten var bättre släppte Henry efter på tyglarna och manade på Rex. Dinosaurien röt tacksamt och började trava. Henrys kropp skumpade och vinglade när han red mot sina vänner. Morgonsolen värmdes hans hals, och när den sista dimman var borta kunde han se Lord Hardings och Lady

Anwyns imponerande riddarborg med dinosauriestallet bakom.

Henry kunde knappt tro att riddarborgen var hans hem nu. Han hade en egen sängkammare och sov i en säng som var mycket mjukare och skönare än hans gamla halmmadrass i stallet. Och den luktade bättre också. Henry var stolt över att vara en dinosaurieriddare. För första gången i sitt unga liv hörde han hemma någonstans.

BOOM!

Plötsligt hördes en ljudlig smäll.

”Vad i *Halisaurus* var det där?”

Henry satte hälarna i Rex sidor. Dinosaurien började springa dubbelt så fort, och Henry styrde honom mot en rökpelare som steg upp bakom stallet. Var det någon som attackerade Hardings

dinosaurier? Det kunde Henry inte tillåta!
Han var ingen stallpojke längre, men han
kände fortfarande ett ansvar att skydda
dinosaurierna han skött om i så många
år.

Rex galopperade genom
huvudingången och skenade över gräset
så att hans klor sprätte upp jordklumpar
från marken. Henry drog sitt svärd och
riktade det rakt fram med stadig arm.
Månader av riddarträning hade byggt upp
hans muskler och gjort honom stark.

De svängde runt stallbyggnaden och
rev upp ett moln av damm.

"Halt! Lägg ner era vapen!" ropade
Henry. Lord Harding brukade alltid säga
att man måste ge fienderna en varning
innan man högg huvudet av dem.

Men när röken lättade sänkte

Henry svärdet. Rex saktade ner och tvärstannade alldeles framför ett improviserat laboratorium. Det fanns en rykande grop i marken, och bredvid den låg något som såg ut som en enorm hög med dinosauriebajs.

En flicka med kort, svart hår stod framför gropen. Bredvid henne stod hennes *Ankylosaurus* Kotte.

”Iyla! Vad håller du på med?” flämtade Henry. Men det var ett misstag att flämta, för stanken fick honom att hosta okontrollerat. ”Vad är det som luktar?” rosslade han och torkade tårarna som rann ur ögonen. Till och med Rex rös under honom och såg kräkfärdig ut.

Henry hoppade ner och klappade dinosaurien för att visa att han fick ta några steg bakåt. Rex frustade till tack.

texicon

www.texiconforlag.se

Du har precis avslutat ett läsprov från
Texicon Förlag.

©Svensk utgåva av Texicon Förlag, Stockholm, 2025

Tryckt utgåva ISBN: 978-91-98910261
Utdrag från ”Dinosaurieriddarna – Invasionen”